ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ. 13-111

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ. τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Σ. τοῦ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 720	Ετησία	£ 2.0.0
Εξάμηνος	» 360	Εξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Αμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
21
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1938
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.10'— Δύσις 6.08'
Εὐσταθίου ἀρχιεπισκ. Ἀντιοχείας

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐκατοντάετε συμπληροῦνται σήμερον ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐξεσύσσωμον ἀπὸ τὴν ὑπερήφανον ἀγαλλίασιν μιᾶς νίκης ποὺ ἐστέφετο μὲ θρῦλον ἐθνικὸν προσκυνήματον — τῆς νίκης τῶν Ἰωαννίνων.

Τὰ Ἰωάννινα ἐζοῦσαν εἰς τὸ δηνάριον τραγούδι. Κέντρον ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὰ σπουδαιότατα κατὰ τὴν τῆς τουρκοκρατίας, ἐξαίρετον δι' ὁλόκληρον τὴν Ἑλλληρικὴν Χερσόνησον, ἐστίαν ἑλληνικῆς παιδείας, εἶχαν, ἐπὶ πέντε τὸν φωτοστέφανον τοῦ ἀγῶνος διασήμων καὶ ἡρωϊκῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐφοίτησαν εἰς τὸ πολεμικὸν σχολεῖον τῶν σεραγιῶν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ τῆς Ἀνατολῆς. Ἀλλὰ πασῶν τῶν ἀκραιφνεστάτην ἑλληνικότητα τῶν οὐδεμία ποτὲ ἀπὸ τὴν προεβλήθη ἀμφισβήτησις. Τὸ ἱστορικὸν Συνέδριον, τὸ ἐπιδίδεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸν Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1877 καὶ τὴν ματαίωσιν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Θεσσαλίαν, ἔφερε τῆς Ἑλλάδος τὰ σύνορα εἰς τὴν γραμμὴν τῶν Θερμοπυλῶν. Τὰ Γιάννενα συμπεριλαμβάνοντο εἰς τὸ νέον ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἡ διάταξις αὐτὴ δὲν ἐνεφανίσθη. Τῆς Ἑλλάδος τὰ σύνορα τότε ἐμειναν ἐπὶ τοῦ Ἀράχθου καὶ ἀπὸ τὴν Ἤπειρον μόνον τὴν Ἄρτα καὶ μιὰ τραχεῖα ὀρεινὴ ζώνη τῆς δυτικῆς Πίνδου ἀπηλευθέρωσε. Ἔγινε τότε πανελλήνιος ἀγὼν διὰ τὴν ἐξαγοράν τοῦ ὑπόδουλου, δηλαδὴ τῶν Ἰωαννίνων, ὁποῖος εἶχε πιστευθῆ πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἐξέχετο αὐτὴν τὴν ἐξαγοράν. Ἐπρόκειτο, ἐν τούτοις, περὶ ρωμαντικῆς φαντασιώσεως, ποὺ εἶχεν μόνον ἀποτέλεσμα νὰ ἐμφανίσῃ ἐκδηλώσεις συγκινητικὰς τοῦ ἐθνικοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰ Ἰωάννινα.

Ἔφθασεν ὁ πόλεμος τοῦ 1897. Αἱ ἐλπίδες τῶν Ἑλλήνων ἀνεπτέρωσαν πρὸς στιγμήν. Ἀλλὰ μόλις ἐστιγμήν... Τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη. Τὸ ἠπειρωτικὸν χῶμα, ἐν τούτοις ἐποτίσθη καὶ πάλιν μὲ αἷμα Ἑλληνικὸν εἰς τὰ Πέντε Πηγάδια καὶ μαζὶ μὲ τοὺς Ἕλληνας πολεμιστὰς ἐπίπτε καὶ ὁ φίλος καὶ συμπολεμιστὴς τοῦ ἀλησμονήτου Μάρκου Ἄγγλος Χάρρις.

Ὅταν ἡ Ἑλλάς, μαζὶ μὲ τοὺς Ἀλβανικοὺς συμμάχους της, ἀπεκρούσθη, κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1912, εἰς τὴν σταυροφορίαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Χριστιανῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τμήματος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τοῦ ἀγῶνος τῆς εὐρίσκετο εἰς τὴν Μακεδονίαν. Καὶ ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ἀπελευθέρωσις τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸν Στρατηλάτην Διάδοχον τοῦ θρόνου Κωνσταντῖνον ἐτερματίζε, διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Μακεδονίαν. Εἰς τὴν Ἤπειρον ἔδρα δευτέρου σῶμα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Κωνσταντάκην, τὸ ὁποῖον ἐπροχώρει βαθμιαίως μέχρι τῆς γραμμῆς Ὀλύτσικας — Κανέττας — Κονδράκι, ἀλλὰ καθηλώθη ἐκεῖ δίχως νὰ ἐφθασε πρὸ τοῦ ὀχυροῦ συγκροτήματος τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ ἠπειρωτικὸς κατὰ τοῦ Δρίσκου αἰφνιδισμὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν Γαριβαλδινῶν, κατὰ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1912, ἔμεινεν ἄκαρπος πρακτικοῦ ἀποτελέσματος, διότι αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις δὲν ἐπρόκειτο διὰ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ ὀχυροῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον καθημερινῶς ἐνισχύετο τεχνικῶς. Ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος, ἐν τούτοις, τοῦ ποιητοῦ Μαβίλη καὶ ὁσων ἄλλων εὐγενῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος ἐπυράκτωσε τὴν ἐθνικὴν ἐλπίδα διὰ τὴν ἐκπόρθησιν τῶν Ἰωαννίνων.

Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1913 ὁ Ἀρχιστράτηγος Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἀνέλαβεν αὐτοπροσώως τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐν Ἠπείρῳ ἐπιχειρήσεων. Μεραρχίαι μετεφέρθησαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, τὸ πυροβολικὸν ἐνισχύθη, ναυτικὰ τηλεβόλα, χρησιμοποιούμενα ὡς τοποθετήσεις ἐπιφανείας εἰς τὴν Κανέττανα, βάλλοντα κατὰ τοῦ Μπιζανίου καὶ ἡ πολιορκία τοῦ ὀχυροῦ συγκροτήματος ἐσυστηματοποιήθη. Μέσα εἰς τὰ χιόνια καὶ τοὺς πάγους καὶ τὰς βροχὰς σκληροῦ ἠπειρωτικοῦ χειμῶνος, ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων ἐφανέρωσε τότε νέας πολυτίμους ἰδιότητας. Εἰς τὴν Μακεδονίαν ἡ προέλασίς του ὑπῆρξε ραγδαία καὶ ἀκατάσχετος. Μετὰ τὴν Σέρβια, τὸ Σαραντάπορον, τὰ Γενιτσά καὶ ἡ κατάληψις τῆς Θεσσαλονίκης εἰς μίαν γοργὴν ἀλληλουχίαν, ποὺ ἀπέδειξε τὰς ἀδυναμίας τῆς ἑλληνικῆς ὁρμῆς, ὅταν ἔνας καὶ μόνος παλμός, μία καὶ μόνη θέλησις ἐμψυχώνῃ καὶ πτερώνῃ τὸ ἔθνος. Εἰς τὴν Ἤπειρον ἐδοκιμάσθη νικηφόρως ἡ ἑλληνικὴ ἀρετή, ἡ ἑλληνικὴ ἐπιμονή. Ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας οἱ Ἕλληνες μαχηταὶ ἐκρατοῦσαν τὰς θέσεις των εἰς τὰ περιχώθη δουνὰ τῆς Λετορράχης καὶ ἀπέκρουσαν πρὸς τὸν κάμπον τῶν Ἰωαννίνων ἀντερεισμάτων τοῦ σκαιοῦ Γριμπόβου καὶ εἰς τὰς τραχείας πέτρας τῆς Μανωλιάσσας καὶ εἰς τοὺς θαμνοσκεπεῖς βράχους, ποὺ σαλεύουν ἐπάνω ἀπὸ τὴν αὐστηρὰν κοιλάδα τῆς Δωδώνης μὲ τὰς ρωμαντικὰς δρῦς καὶ εἰς τὰς ἀποτόμους ἀνατολικὰς κλιτὺς τῆς χιονισμένης Ὀλύτσικας. Τὸ Μπιζάνι ἐξερεύγετο τὸν πυρακτωμένον χάλυβα τῆς ὀργῆς του κατὰ τῶν πολιορκητῶν. Τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων εἶχε γενναίους καὶ ἐμπειροτάτους ὑπερασπιστάς, ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν διαπρεποῦς πολεμιστοῦ — τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καταγομένου Ἐσσὰτ πασᾶ. Ἀλλ' οὔτε ἐπὶ μίαν στιγμὴν οἱ Ἕλληνες πολεμισταὶ δὲν ἠσθάνθησαν τὴν παγεράν τοῦ ἠθικοῦ καμάτου πνοὴν νὰ γεννᾷ τὴν ἀμφιβολίαν διὰ τὴν τελικὴν νίκην. Εἶχον τῆς νίκης τὴν ἀπόλυτον βεβαιότητα, διότι τὴν ἀντλοῦσαν κάθε στιγμὴν ἀπὸ τὴν θέλησίν των, ἀπὸ τὸν πόθον των, ποὺ ἦτο πόθος καὶ θέλησις τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου. Καὶ ὅταν ἡ βεβαιότης αὐτὴ ἐχρειάζετο κραταιώσιν, αὐτὴν τὴν ἔδιδεν ἡ ἐν μέσῳ τῶν πολιορκητῶν παρουσία τοῦ Ἀρχιστρατήγου Διαδόχου Κωνσταντίνου, ἐγγυητοῦ καὶ ἐνσαρκωτοῦ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων.

Μίαν ἡμέραν, μετὰ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου, μία ἰσχυροτάτη φάλαγξ τοῦ πολιορκητικοῦ στρατοῦ συνετάσσετο καὶ ἤρχισε νὰ ὁδεύῃ πρὸς δυσμάς. Ποῦ ἔβαινε, κανεὶς δὲν τὸ ἐγνώριζεν. Ἀλλ' εἶχαν ὅλοι — ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται — τὸ προαίσθημα, ὅτι κάθε ἥμερα τὸν τοὺς προσῆγγιζε πρὸς τὴν Νίκην. Ἀπὸ τὴς Μοῦλες καὶ τὸ Λοζέτσι ἡ φάλαγξ κατηυλίσθη εἰς τὰ χιόνια τῶν Κοπανῶν, εἰλίχθη εἰς τὰς ἀποτόμους δυσμικὰς κλιτὺς τῆς Ὀλύτσικας, διενυκτέρευσεν εἰς τὰς φάραγγας καὶ τὰς λόχμας τῶν Γρατσανῶν, κατῆλθεν εἰς τὰ ἠπιώτερα ὑψώματα, ποὺ περιέβαλλον τὴν κοιλάδα, ὅπου τὸ χάνι Πλέσσα. Καὶ ἐνῷ ἔδυεν ἡ 19η Φεβρουαρίου, ἀνεγιγνώσκετο εἰς τὰ τμήματα τῆς φάλαγγος ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ ἀρχιστρατήγου Κωνσταντίνου, ποὺ διέτασσε τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν διὰ τὴν ἐκπόρθησιν τῶν Ἰωαννίνων. Αἱ ἰαχαὶ τῆς ἀνεκλαλήτου χαρᾶς, ποὺ ἐδόνησαν τὸν ἥσυχον τῆς κοιλάδος ἀέρα ἐκεῖνο τὸ δειλινόν, ἦσαν ἡ ἐκ βαθέων φωνὴ τοῦ Ἔθνους, ποὺ ἠσθάνετο ἐγγίζουσαν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου του διὰ τὰ Γιάννενα.

Καὶ ἔπειτα; Ἔπειτα ἕνα ἀναπτερύγισμα φαλάγγων, ψυχῶν, καρδιῶν, Ἕνα κῦμα Ἑλλήνων μαχητῶν, σιωπηλὸν καὶ ἀκατάσχετον ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὴν χιονισμένην στενὴν κοιλάδα ἐκεῖθεν τοῦ Πλέσσα καὶ ἀνέβαινε πρὸς τοὺς κατέναντι ὄγκους τῶν ὑψωμάτων, ὅπου τὰ χαρακώματα τοῦ ἀντιπάλου. Ὁ οὐρανὸς ἦτο αἴθριος καὶ ἡ σελήνη ἔκαμνε τὰ χιόνια νὰ λαμποκοποῦν. Αἴφνης μιὰ ἰαχὴ θριάμβου ἐζωντάνευσε τὴν χειμωνιάτικη νύκτα. Ἡ Τσούκα κατελαμβάνετο αἰφνιδιαστικῶς. Δεξιότερα, ὁ Ἅγιος Νικόλαος παρεδίδετο κατόπιν βραχέος ἀλλὰ ζωηροτάτου πυρὸς τῶν ἐπιτιθεμένων. Ἀριστερώτερα ἡ Σαδοβίτσα ἐσίγα, μὴ δυναμένη νὰ ἐννοήσῃ τὶ συνέβαινε νοτιώτερον. Πολὺ δεξιώτερα, ἡ Βοδυβίστα ἐπίπτε καὶ αὐτὴ τὴν αὐγήν. Ἡ Μανωλιάσσα κατεκλύζετο ἀπὸ ἑλληνικὸν χακί. Οἱ ἀντίπαλοι ἔφευγον πρὸς τὸν κάμπον καὶ τὴν πόλιν ἐν ἀταξίᾳ, καταδιωκόμενοι ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ τμήματα. Τὸ Δουρούτι ἔπιπτεν ἐπίσης. Ἀπὸ τὸ νότιον τμῆμα τοῦ κάμπου ἄλλαι ἑλληνικαὶ φάλαγγες ἐπροχωροῦσαν, ἀκάθεκτοι πρὸς τὴν περιμάχητον πόλιν, ἐνῷ μία ἀδιάκοπος στεφάνη καπνῶν ἀπὸ τὰς ἑκρήξεις χιλιάδων ἑλληνικῶν ὀβίδων περιέβαλλε τὸ Μπιζάνι.

Τὴν 2αν πρωϊνὴν τῆς 21ης Φεβρουαρίου, δύο ἀνώτεροι Ὀθωμανοὶ ἀξιωματικοὶ — ὁ Ρεσίφ πασσᾶς καὶ ὁ Ταλαὰτ βῆης — συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν πρωτοσύγκελλον τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, ἔφθασαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Στρατηγεῖον καὶ προσέφεραν εἰς τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον τὰς κλεῖδας τῆς πόλεως. Ἡ φρουρὰ τοῦ συγκροτήματος παρεδίδετο, μετὰ τῶν ὅπλων της, ἄνευ ὅρων. Τριάντα χιλιάδες στρατοῦ καὶ 120 πυροβόλα περιήρχοντο εἰς τὸν νικητὴν, ὁ ὁποῖος συνεπλήρωσε τὴν νίκην του μὲ τὴν μεγαλόφρονα καὶ ἱπποτικὴν συμπεριφορὰν του πρὸς τοὺς παραδοθέντας, ἀφοῦ ἐξετέλεσαν πλήρως τὸ καθῆκόν των, γενναίους ὑπερασπιστὰς τοῦ ὀθωμανικοῦ φρουριακοῦ συγκροτήματος.

Μέσα εἰς ἕνα ἀληθινὸν παραλήρημα ἀγαλλιάσεως ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος εἰσήρχετο εἰς τὰ Ἰωάννινα, τὴν πρωϊαν τῆς 22ας Φεβρουαρίου, ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἐφίππους τοὺς βλαστοὺς τῆς ἐθνικῆς δυναστείας — τὸν πρίγκιπα Ἀνδρέαν, τὸν πρίγκιπα Χριστόφορον, τὸν σημερινὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων καὶ τότε ἐπίδοξον Διάδοχον Γεώργιον, τὸν ἀείμνηστον ἀδελφόν του Ἀλέξανδρον. Μαζί των ἔρφαναν εἰς τὰ Ἰωάννινα αἱ πριγκίπισσαι Μαρία, Ἑλένη καὶ Ἀλίκη. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α' καὶ ὁ ἀλησμόνητος πρίγκιψ Νικόλαος ἐφρούρουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὰ ἑλληνικὰ ἐπὶ τῆς ἀνακτηθείσης Μακεδονίας δικαιώματα. Ἡ ἑλληνικὴ δυναστεία ἐσφυρηλάτει ἀκαταλύτους τοὺς δεσμούς της μὲ τὸ Ἔθνος εἰς τὰ πεδία τῶν εὐγενεστέρων ἀγώνων του.

Εἶνε πολλοὶ ἀκόμη ἐκεῖνοι, ποὺ ἔζησαν τὰς μεγάλας ἐκείνας ἡμέρας καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ λησμονήσουν πῶς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπαδέχθη τὸ ἄγγελμα τῆς νίκης τῶν Ἰωαννίνων. Ἡ ἀνάμνησις ἐκείνης τῆς ἑκρήξεως εἶνε ζωογόνος. Μετὰ ἓν τέταρτον αἰῶνος, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου τὸ Ἔθνος ἐχαλυβδώθη ψυχικῶς εἰς νέους μεγάλους ἀγῶνας, εἰς σκληρὰς δοκιμασίας, εἰς μεγάλας περιπετείας, ἡ ἀνάμνησις τοῦ γύρω ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα ἀγῶνος καὶ τῆς ὡραίας ἐπιστέψεώς του δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ἔθνος νὰ πιστεύῃ ἀκλονήτως εἰς ἑαυτό. Τὰ ἔθνη γνωρίζουν τὸν ἑαυτόν των εἰς τοὺς δυσκόλους ἀγῶνας, εἰς τὰς στιγμάς, κατὰ τὰς ὁποίας ἐνώπιον τῆς ἱστορίας των ὀφείλουν νὰ λάβουν μίαν ἀπόφασιν, ν' ἀποδυθοῦν εἰς μίαν δράσιν τολμηράν, νὰ γράψουν εἰς τὴν ἱστορίαν των νέας σελίδας ποτὲ ἠσσονας, πάντοτε ἀξίας τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντός των. Ὁ μακρὸς ἀγὼν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἰωαννίνων ἔκαμε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ γνωρίσῃ βαθύτερα τὸν ἑαυτόν του. Καὶ ἡ πεῖρα ἀπομένει.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ νέας Ὑόρκης ὅτι κατὰ πληροφορίας τῶν «Τάϊμς τῆς Ν. Ὑόρκης» ἐκ Μπουένος Ἄυρες πρότασις περὶ συνάψεως ἀμυντικῆς συμμαχίας ὑπεβλήθη ἢ πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βασιγκτῶνα ὑπὸ ὁμάδος κρατῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἡ συμμαχία αὕτη θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ νὰ προστατεύσῃ τὴν Ἀμερικήν, Νότιον καὶ Βόρειον ἔναντι οἱασδήποτε ἐπιθέσεως προερχομένης εἴτε ἐξ Εὐρώπης εἴτε ἐξ Ἀσίας.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΝ Η ΔΥΣΠΙΣΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΝΙΚΟΣ

ΤΟ 2ον ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. JOHN T. WHITAKER

Εἶνε δύσκολον νὰ γεφυρωθῇ τὸ χάσμα ποὺ χωρίζει τὴ νοοτροπία τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζῇ εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ τοῦ ταξιδιώτου ποὺ ἁπλῶς διέρχεται ἐκεῖθεν. Διότι τὸ χάσμα αὐτὸ εἶνε ὁ φόβος. Εἶνε ὁ φόβος ποὺ διακόπτει, ἕνα ἀπλοῦν ἀμερικανικὸν ἐορταστικὸν δεῖπνον, εἶνε ὁ φόβος ποὺ κρατᾶ τοὺς Ρώσους ἀΰπνους τὴν νύκτα, εἶνε ὁ φόβος ποὺ κάνει τὸν θάνατον προτιμότερον ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν.

Τὴν ἡμεραν των «Εὐχαριστιῶν» μερικοὶ Ἀμερικανοὶ τῆς Μόσχας ἀπεφάσισαν νὰ ἑορτάσουν συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ἑορτὴν. Ἀνεκάλυψαν μίαν γαλοπούλαν, πατάτες καὶ ὀλίγα φρούτα, ἔπειτα αἱ γυναῖκες ἐφόρεσαν τὶς τουαλέττες των, ἐνῷ οἱ ἄνδρες ἔκαμαν ἕνα περίπατον εἰς τὴν χιονισμένην ἐξοχήν. Τέλος, ἡ εὔθυμος συντροφιὰ συνεκεντρώθη εἰς τὸ διαμέρισμα ἑνὸς συμπατριώτου, εὑρισκόμενον εἰς μίαν πολυκατοικίαν τῶν ἐργατικῶν συνεταιρισμῶν. Ἀπεφασίσθη νὰ περάσουν τὴν βραδυὰν εὔθυμα καὶ ν' ἀποκλείσουν αὐστηρῶς ὅλας τὰς λέξεις ὅπως «ἐκκαθάρισις» «σύλληψις», «ἐκτέλεσις».

Ἡ γαλοπούλα ἦτο θαυμασίως τρυφερὴ καὶ τὸ δεῖπνον προηγγέλλετο λαμπρόν. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὅμως ἡ ὑπηρεσία διεκόπη. Ἐπερίμεναν ἐπ' ὀλίγον καὶ κατόπιν ἕνας τῶν συνδαιτυμόνων ἐσηκώθη διὰ νὰ δῇ τὶ συνέβη εἰς τὴν κουζίναν. Εὗρῆκε ὅλους τοὺς γείτονας συγκεντρωμένους εἰς τὸ διάδρομον μαζὶ μὲ τὴν ὑπηρέτριαν. Ὅλοι ἔκλαιον καὶ ἡ ὑπηρέτρια εἶχε πάθει νευρικὴν κρίσιν.

—«Θὰ ἔλθῃ ἡ Γκεπεοῦ! ἐφώναζαν οἱ γείτονες. Θὰ γίνῃ ἔρευνα εἰς ὅλο τὸ σπίτι καὶ θὰ συλληφθοῦν καὶ οἱ ἀθῶοι μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους!

Δὲν ἐννόησα τίποτε. Τέλος ἔμαθα ὅτι διὰ τοὺς Ρώσους εἶνε ἀκατανόητον ὅτι δύναται νὰ συγκεντρωθῇ ἕνας ἀριθμὸς προσώπων εἰς ἕνα διαμέρισμα χωρὶς νὰ ἔχουν ὑπόπτους πολιτικοὺς σκοπούς. Ὅταιαι ἀπέβησαν ὅλαι αἱ προσπάθειαί μου νὰ πείσω τοὺς γείτονας ὅτι ἦτο ἡ ἐορτὴ τῶν εὐχαριστιῶν καὶ νὰ κάμω νὰ ἐννοήσουν τὴν αἰσθηματικὴν σημασίαν ποὺ ἀποδίδομεν εἰς αὐτὴν οἱ Ἀμερικανοί.

—"Ἴσως εἶνε ἀλήθεια, ἀπήντησε ἕνας Ρῶσος ἐργάτης, ἀλλὰ θὰ γίνῃ λόγος διὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν καὶ τέλος θὰ διαδοθῇ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πολιτικῆς συγκεντρώσεως. Δὲν θὰ ἦτο καλύτερον νὰ λάβετε προληπτικὰ μέτρα καὶ νὰ εἰδοποιήσετε ἀμέσως τὴ Γκεπεού;

Ὁ ἄνθρωπος ἐδίστασε καὶ τέλος ὡμολόγησε:

—Φοβούμεθα...

"Ἔχω ἕνα ἄλλον φίλον, ποὺ κατοικεῖ εἰς ἄλλην ἐργατικὴν πολυκατοικίαν. Μοῦ ἀφηγήθη ὅτι ὁλόκληρον τὸ σπίτι ἔζησεν εἰς κατάστασιν πανικοῦ ἐπὶ δύο ἑβδομάδας.

Πρὸ ἓξ μηνῶν εἶχε συλληφθῆ ἕνας τῶν ἐνοίκων τῆς πολυκατοικίας. Ἡ γυναῖκα του καὶ τὸ δεκατετραετὲς ἀγοράκι του ἔδειξαν τὸν θάρρος καὶ ἡ γυναῖκα ἐπήγαινε μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα εἰς τὴν φυλακὴν τῆς Λουμπιάνκας. Καὶ ὅμως ἡ Γκεπεοῦ δὲν καταδέχεται νὰ πληροφορήσῃ τὰς τόσον ἀσήμους γυναῖκας περὶ τῆς τύχης ποὺ ἀναμένει τὸν σύζυγόν των. Ἡ ἐκρίσθη εἰς τὴν Σιβηρίαν. Ἐνθυμεῖσθε ὅμως, ὅτι συνελήφθη μόνον μὲ ἕνα σακκάκι καὶ ἕνα πανταλόνι καὶ τότε διερωτᾶσθε ἂν δὲν ἦτο καλύτερα νὰ πέθαινε.

Τὸ νέον ρωσικὸν κοινοβούλιον. Ὁμάς ἀντιπροσώπων τῆς περιοχῆς Οὐζμπεκιστὰν παρακολουθοῦσα τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐθνοτήτων

"Ὅταν ἠρνήθησαν καὶ εἰς τὸ Μπουτίρκι τὰ χρήματα τῆς γειτονίσσης τοῦ φίλου μου, αὐτὴ ἐταράχθη. Παρεκάλεσε νὰ δεχθοῦν τούλαχιστον ἕνα ἐπανωφόρι, διὰ νὰ μὴ κρυώνῃ πολὺ ὁ ἄνδρας της καὶ ὅταν τὸ ἠρνήθησαν καὶ αὐτό, φαίνεται ὅτι ἡ ἀτυχὴς γυναῖκα ἐπρόφερε μερικὰ ἀδέξια λόγια. Ὁπωσδήποτε, τὴν συνέλαβαν πρὸ δύο ἑβδομάδων. Τότε ὁ υἱός της ἐξύπνησε ὅλο τὸ σπίτι μὲ τὰς κραυγάς του καὶ τοὺς λυγμούς του. Ἡ ὥρα ἦτο τετάρτη πρωϊνὴ καὶ τὸ παιδὶ φώναζε: «Μὴ συλλάβετε τὴ μητέρα μου! Μὴ μοῦ πάρετε τὴ μητέρα!»

Ἡ ἱστορία, τὴν ὁποία ἀνέφερα, δὲν εἶνε φανταστικὴ καὶ ἐνθυμοῦμαι εἴκοσι ἄλλας ἀναλόγους, τὰς ὁποίας ἐπληροφορήθην ἀπὸ αὐτόπτας μάρτυρας. Ἀλλὰ ἐὰν τὰς ἀνέφερα ἐδῶ, δὲν θὰ ἔκανα τίποτε ἄλλο, παρὰ ν' αὐξήσω τὸ κοπάδι τῶν γυναικῶν εἰς τὰ ὑπερπλήρη προάστια τῆς Λιουμπιάνκας ἢ τοῦ Μπουτίρκι, ἢ νὰ προκαλέσω τὴν σύλληψιν παιδιῶν, διότι τώρα συχνὰ τ' ἀποσποῦν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των ὡς ὁμήρους.

"Ἄλλως τε δὲν χρειάζονται ἀφηγήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους, διὰ νὰ αἰσθανθῇ κανεὶς τὸν τρόμον, ποὺ βασιλεύει εἰς τὴν Ρωσίαν. Οὔτω, ἐπεσκέφθην εἰς Μόσχαν ἕνα μεγάλο ἐργοστάσιον συνοδευόμενος ἀπὸ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Ἐπιτροπάτου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν ἀρχιμηχανικὸν τοῦ ἐργοστασίου. Μολοντοῦτο, κάθε ἑκατὸν μέτρα εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὰς ἀδείας μας εἰς τὸ ἀπέραντον αὐτὸ ἐργοστάσιον, ποὺ ἀπασχολεῖ τριάντα χιλιάδας ἐργάτας. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὰ χαρτιά μας ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ ἐργοστασίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μυστικοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐξωτερικὴν φρουρὰν τοῦ ἐργοστασίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μυστικοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐξωτερικὴν φρουρὰν τοῦ ἐργοστασίου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσωτερικὴν φρουρὰν τοῦ ἐργοστασίου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξηλέγχαμεν τὰς ἀδείας μας εἰς τὸ ἀναστηρίμα μας. "Ἐνας δημοσιογράφος θεωρεῖται πάντοτε ἀδιάκριτος, ἀλλὰ ὁ ἀρχιμηχανικὸς ἦτο ἐξ ἴσου μὲ ἐμὲ ὕποπτος.

Οἱ ξένοι, ποὺ ὑποφέρουν περισσότερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν ψύχωσιν τοῦ φόβου, εἶνε οἱ πρόξενοι. Ὅλοι οἱ πρόξενοι τῶν κυριωτέρων χωρῶν πολιορκοῦνται ἀπὸ τέως Ἀμερικανούς, Ἄγγλους, Γερμανούς, Μεξικανοὺς ἢ Γάλλους, ποὺ ἄλλοτε εἶχον ἐπιστρέψει τὰ διαβατήριά των διὰ νὰ γίνουν κομμουνισταί

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Περὶ τὸν ἐκλιπόντα πρίγκιπα

Ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ὡς διανοούμενος καὶ ὡς συγγραφεὺς

"Ἡτανε τὰ ταραγμένα χρόνια 1916 καὶ 1917. Ὁ σύλλογος «Παρνασσὸς» σὰ νὰ ἤθελε νὰ κρατήσῃ τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ πνεύματος μακρυὰ ἀπὸ τὶς ὀξύτητες τῆς πολιτικῆς ζωῆς εἶχε ὀργανώσει δυὸ σειρὲς διαλέξεων γιὰ τοὺς "Ἕλληνες ποιητὲς καὶ πεζογράφους τῆς περασμένης γενεᾶς. Προηγήθηκε ἡ σειρὰ τῶν ποιητῶν στὰ 1916. Ὁμιλητὲς οἱ πειὸ φημισμένοι συγγραφεῖς καὶ λόγιοι κείνου τοῦ καιροῦ ἀπὸ τὸν Παλαμᾶ ἴσαμε τὸν Πολύβιο Δημητρακόπουλο. Τὴν ἄλλη χρονιὰ ἦρθε ἡ σειρὰ τῶν πεζογράφων. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ «Παρνασσὸς», ἕνα σωματεῖο σοβαρὸ ἱδρυμένο ἀπὸ γέρους καὶ ριζωμένο στὴν ἐπισημοποιημένη παράδοση, καινοτόμησε. Παραχώρησε τὸ βῆμα του στοὺς νεαροὺς λόγιους ποὺ μόλις ἀρχίσανε νὰ φτιάνουνε τὴν καρριέρα τους καὶ νὰ γνωρίζωνται.

Πρόεδρος τοῦ «Παρνασσοῦ» ἦτανε ὁ καθηγητὴς τῆς λατινικῆς φιλολογίας στὸ Ἐθνικὸ Πανεπιστήμιο Σπυρίδων Σακελλαρόπουλος μὲ τὸ λευκὸ του μούσι, τὸ πολιτισμένο του φέρσιμο καὶ τὴ θελχτική του στωμυλία.

Ὁ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ἀγνή.
ΛΑΙΚΗ. «Τρεῖς ἡ σύζυγος κυβέρνα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἀλλοίμονο».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «30ον Ἔρωτας».
ΠΕΤΡΑΚΗ. «Κωνσταντῖνος, Ἤρωας, Κίνημματογράφος».

Οἱ ξένοι διὰ τὸν Ἰ. Συκουτρήν

Ἕνα ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ Α. ΚΑΙΡΤΕ

Εἰς τὸ τελευταῖον πεῖρος τοῦ διεθνοῦς κύρους γερμανικοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «Γλωσσαν» (τόμος 14, 1938, τεῦχος 1), κριτικοῦ ἀργείου τῶν κλασικῶν σπουδῶν ὁ διάσημος καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Α. Καῖρτε, διευθυντὴς τοῦ μεγαλύτερου ἐπιστημονικοῦ καὶ κριτικοῦ περιοδικοῦ τῆς Γερμανίας ἐξαιρέτως ἱστορικῶν μακρόνων καὶ διεξόδων ἀνθρώπου διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐργον τοῦ Ἰωάννου Συκουτρῆ, — μόνου Ἕλληνος τοῦ Συκουσυναγγάτου τοῦ «Γνώμων». Ἐν ἐγκωμίοις λεπτομερῆ τὸν ἐκλόνισε φιλόλογοι, ὁ κ. Α. Καῖρτε, δὶν τὸν ἐν Γερμανίᾳ φιλολογικὰ ἔργα τοῦ Ἰωάννου Συκουτρῆ, χαρακτηρίζων ὡς «ἐπιδοξαστικὸν» τὴν μελέτην του διὰ τὸν Ἐδαγόρας τοῦ Ἠ-ρίου καὶ ὡς «θαυμαστὸν» τὴν ἐργασίαν του διὰ τὸν Ἐπιτάφιον τοῦ Δημοσθένους, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἐβάλ τῆς ἐπιμελοῦς ἀναλύσεως τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ὕφους, τὸν καὶ πάντα τότε γενικῶς ἐπιχρατοῦσαν γνώμην, ἀπέδειξε γνήσιον, ἀληθινὸν καὶ βαθὺ χαρακτηριστικὸν ὅτι ὁ Συκουτρῆς πιστικωτάτου τοῦ Βερολίνου τὴν Βιλαμοῦιτς κυρίως, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ προσελήφθη εἰς τὴν «Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην» τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βιλαμοῦιτς τὸν ὁποῖον ἐκ τῶν ἐν τῷ ρυθμῷ καὶ μὲ διαφορὰ ἀπὸ τὸν τρόπο τὰς ἄλλας γράφους Σακκατάκις ἐφεύλαβε, ἐν τῷ ἐνεστῶτι αὐτῆ, τὴν ὁ ἐν τῷ γραφείοις τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΠΙΘΑΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣΕΧΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΑΧΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΜΕΤΩΠΑ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΡΟΥΕΛ Η ΜΑΔΡΙΤΗ, ΤΟ ΜΠΑΝΤΑΧΟΘ ΚΑΙ Η ΟΥΕΣΚΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος. ('Ιδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Οἱ ξένοι στρατιωτικοὶ εἰδικοὶ σχολιάζοντες τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Ἱσπανίᾳ ἐπιχειρήσεων, φρονοῦν ὅτι ἡ ὑπόθεσις Τερουὲλ πρέπει νὰ θεωρῆται λήξασα. Δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰναμένωνται εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐπιχειρήσεις εὐρείας κλίμακος, λόγῳ τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ μετώπου εἰς μεγάλην ἔκτασιν καὶ εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐπίθεσις νὰ ἐπάγεται μεγάλας θυσίας δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀντιπάλους. Παρατηρεῖται σχετικῶς, ὅτι διὰ τοὺς κυβερνητικοὺς ὑπαρχει μόνον τὸ ἐνδεχόμενον νέων ἐπιθέσεων μὲ σκοπὸν τὴν ἀποκοπὴν τοῦ πρὸ τοῦ Τερουὲλ θύλακος. Διὰ τοὺς ἐθνικιστὰς, ἀφ' ἑτέρου, ἐνδεχομένη ἐπίθεσις θὰ ἀποβλέπῃ πάντως εἰς τὴν ἀνακατάληψιν τοῦ Τερουὲλ καὶ τοῦτο μόνον μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν χρησιμοποίησίν του ὡς ἀφετηρίας διὰ τὴν κάθοδον πρὸς τὴν Βαλένθιαν, ὁηλαδὴ μὲ σκοπὸν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἰσοδυναμοῦ σχεδίου πρὸς ἀποκοπὴν εἰς δύο τῆς κυβερνητικῆς Ἱσπανίας. Τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ μὲ μεγάλας δυνάμεις, θεωρεῖται δὲ ἀπίθανος ἡ πραγματοποίησίς του, λόγῳ τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας ἐμφανίζει ἡ ἐφαρμογή του εἰς τὸ ζήτημα τῶν μεταφορῶν, δεδομένου ὅτι τὸ μέτωπον τοῦ Τερουὲλ ἐξυπηρετεῖται ὑπὸ μιᾶς μόνον συγκοινωνιακῆς ἀρτηρίας, ἐκτεθειμένης καὶ αὐτῆς εἰς μεγάλην ἔκτασιν εἰς τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἐχθροῦ.

Μετὰ τὸ μέτωπον τοῦ Τερουὲλ ἐξετάζονται αἱ πιθανότητες, τὰς ὁποίας παρουσιάζει τὸ μέτωπον τῆς ὑπολοίπου Ἀραγῶνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μελλοντικῶν ἐπιχειρήσεων εὐρείας κλίμακος. Εἰς τὸ μέτωπον αὐτὸ παρατηρεῖται ὅτι ἐνδεχομένη ἐθνικιστικὴ ἐπίθεσις θὰ πρέπῃ νὰ ἀποβλέπῃ μόνον εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐγγὺς τῆς πολεμικῆς γραμμῆς ἐθνικιστικῶν πόλεων ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν ἀπειλήν, δεδομένου ὅτι ἡ προώθησις τῆς ἐπιθέσεως εἰς μέγα βάθος δὲν θὰ ἐκπληρῇ σοβαρὸν τινὰ στρατηγικὸν σκοπόν, διότι τὸ ὀρεινὸν τῆς περιοχῆς παρέχει εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς τὰς δυνατότητας ἀποτελεσματικῆς ἀμύνης. Ἡ κυβερνητικὴ ἀπειλὴ ἐναντίον τῶν παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς ἐθνικιστικῶν πόλεων στρέφεται συγκεκριμένως κατὰ τῆς Οὐέσκας, ἡ ὁποία εἶνε κυκλωμένη ἀπὸ τρεῖς πλευρὰς καὶ τῆς Σαραγόσσης, τῆς ὁποίας δεσπόζουν οἱ κυβερνητικοὶ χάρις εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Μπελχίττε. Ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν πλευρὰν τὸ μέτωπον τῆς Ἀραγῶνος εἶνε προσφορώτατον διὰ τὴν ἀνάληψιν ἐπιθετικῆς ἐνεργείας εὐρείας κλίμακος ἀποβλεπούσης ὄχι μόνον εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Σαραγόσσης καὶ τῆς Οὐέσκας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προώθησιν τῶν δυνάμεών των, μέχρι τῆς ἄνω κοιλάδος τοῦ παταμοῦ Ἔβρου πρὸς τὴν Ναβάρραν. Αἱ καλαὶ συγκοινωνίαι καὶ ἡ γειτονία πρὸς τὰ καταλανικὰ ἐργοστάσια πυρομαχικῶν ἐπαυξάνουν τὰς πιθανότητας μιᾶς τοιαύτης ἐνεργείας.

Μετὰ τὰς Ἀστουρίας καὶ τὸ Τερουὲλ ἔρχονται τὰ μέτωπα τῆς Γκουανταλαχάρας καὶ τῆς Μαδρίτης, ὅπου ὑπάρχει ἡ μεγαλυτέρα πιθανότης ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῶν ἐθνικιστῶν. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς θὰ εἶνε πάντοτε ἡ Μαδρίτη, τῆς ὁποίας ἡ κατάληψις πλὴν τοῦ ἠθικοῦ κέρδους ἔχει καὶ ἀξιόλογον στρατηγικὴν σημασίαν, διότι ἐξασφαλίζει τὴν κατοχὴν ὁλοκλήρου τῆς Νέας Καστίλλης. Τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐπιθέσεως θὰ ἀποτελέσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ Γκουανταλαχάρα, ὁπόθεν οἱ ἐθνικισταὶ θὰ ἐπιδιώξουν τὴν κύκλωσιν ὁλοκλήρου τοῦ εὐρέος θύλακος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ Μαδρίτη. Αἱ πιθανότητες μεγάλης ἐπιθέσεως τῶν κυβερνητικῶν εἰς τὴν Μαδρίτην εἶνε περιωρισμέναι, παρατηρεῖται δὲ ὅτι οὐτοι εὑρίσκονται εἰς τὸ μέτωπον αὐτό, εἰς ἣν περίπου θέσιν εὑρίσκονται καὶ οἱ ἐθνικισταὶ εἰς τὴν Ἀραγῶνα. Διὰ τοῦτο καὶ καταβάλλονται αἱ συνεχεῖς προσπάθειαι διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀμύνης τῆς πόλεως.

Εἰς τὸ τέταρτον σημαντικὸν μέτωπον τοῦ πολέμου τὸ τῆς Ἐστρεμαδούρας οἱ κυβερνητικοὶ διαθέτουν ἀρίστας προκεχωρημένας θέσεις, ὁρμώμενοι δὲ ἐκεῖθεν ἔχουν τὴν πιθανότητα νὰ ἀποκόψουν τὴν ἐθνικιστικὴν Ἱσπανίαν εἰς δύο, πρὸς μεγάλην στρατηγικήν, οἰκονομικὴν καὶ διοικητικὴν βλάβην τῶν ἐθνικιστῶν, στεροῦνται ὅμως πρὸς τὸ παρόν, ἐπαρκῶν συγκοινωνιῶν διὰ τὴν ἀνάληψιν μιᾶς τόσον μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Ὁ ρόλος τῶν ἐθνικιστῶν εἰς τὸ ἴδιον μέτωπον συνίσταται εἰς τὴν παρενόχλησιν τῶν συγκοινωνιακῶν ὁδῶν τοῦ ἀντιπάλου των. Εἰς τὴν λοιπὴν νότιον Ἱσπανίαν (μέτωπα Ἀνδαλουσίας καὶ Μοτρὶλ πρὸς τὴν θάλασσαν),ἀνάληψις μεγάλης ἐπιθετικῆς ἐνεργείας δὲν φαίνεται πιθανή. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τοὺς ἐθνικιστὰς ἀξιολογώτερος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς δυνατὸν νὰ εἶνε ἡ Ἀλμέρια, διὰ δὲ τοὺς κυβερνητικοὺς ἡ Κόρδοβα, ἢ καὶ ἡ Γρενάδα, ἐλάχιστα δὲ πιθανὸς ἡ Μαλάγα.

Ἐν συμπεράσματι, οἱ ξένοι εἰδικοὶ φρονοῦν ὅτι κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀναμένονται διὰ τὴν προσεχῆ ἀνοιξιν, ἂν μὲν ἐπιτεθοῦν πρῶτοι οἱ ἐθνικισταὶ καὶ μεγαλυτέρας πιθανότητας ἐνεργοῦ δράσεως ἔχουν τὰ περὶ τὴν Μαδρίτην μέτωπα, ἂν δὲ οἱ κυβερνητικοὶ ἡ Ἐστρεμαδούρα καὶ ἡ Ἀραγών.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. ('Ιδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Πράγας τὸ ἀπὸ μηνῶν ἐκδηλωθὲν ρῆγμα εἰς τὰς τάξεις τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Χενλάϊν γερμανικοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ εὐρύνεται καθημερινῶς. Ἱδρύθη ἤδη νέον ἐθνικὸν γερμανικὸν κόμμα, τοῦ ὁποίου μέτεχουν πλεῖστα διαγραφέντα ἢ ἀποχωρήσαντα μέλη καὶ δύο βουλευταὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Χελάϊν κόμματος. Δέκα τέσσαρες ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ παλαιοῦ κόμματος ἐξέδωκαν προκήρυξιν πρὸς τὸν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ γερμανικὸν πληθυσμόν, διὰ τῆς ὁποίας κατηγοροῦν τοὺς περὶ τὸν κ. Χενλάϊν ὡς ἀσκοῦντας προσωπικὴν πολιτικὴν μὴ ἐξυπηρετοῦσαν τὰ συμφέροντα τῶν Σουδητῶν Γερμανῶν. Οἱ "Αγγλοι ἀνταποκριταί, πιστεύουν ὅτι πρέπει ν' ἀναμένεται ταχεῖα ἡ ἐξασθένησις τοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἶχε σημειώσει ἀλματικὴν ἄνοδον.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΣΕΩΝ

Κατὰ τὸν προσεχῆ Αὔγουστον θὰ διενεργηθῇ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν μαθητῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν Εὐελπίδων.

Ἡ ὑπηρεσία, ἐπιθυμοῦσα ὅπως μέχρι τέλους Μαρτίου τρ. ἔτους γνωρίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν θελόντων νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸν διαγωνισμὸν καλεῖ τούτους νὰ ὑποβάλουν μέχρι τέλους Μαρτίου, 1938 διὰ τῶν γονέων των ἢ κηδεμόνων των σχετικὴν ἐπὶ χαρτοσήμου αἴτησιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθοῦν ἀπαραιτήτως δέον μέχρι 20 Ἰουλίου 1938 νὰ εἶνε ἀπόφοιτοι γυμνασίου ἢ λυκείου τοῦ κράτους καὶ νὰ ἄγωσιν ἡλικίαν οἱ μὲν ἰδιῶται κατ' ἐλάχιστον ὅριον 17 ἐτῶν συμπληρωμένων καὶ κατὰ μέγιστον 21 μὴ συμπεπληρωμένων τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ, οἱ δὲ ἐξ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν μικροτέρων τῶν 26 ἐτῶν μὴ συμπεπληρωμένων τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1938.

Οὐδεὶς θὰ γίνῃ δεκτὸς πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἂν προηγουμένως δὲν ἔχῃ ὑποβάλει τὴν σχετικὴν αἴτησιν. Αἰτήσεις θὰ ὑποβληθῶσι καὶ παρὰ τῶν φοιτώντων εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν γυμνασίου ἢ λυκείου, δεδομένου ὅντος ὅτι μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1938 θὰ εἶνε τελειόφοιτοι.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΙΣ ΚΙΝΑΝ

ΡΩΜΗ, 19. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Οἱ Ἰταλικοὶ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ μετέδωσαν τὴν εἴδησιν, ὅτι ἀγγλικὴ βιομηχανία ἀπέστειλεν ἤδη εἰς Κίναν διακόσια πεντήκοντα ἀεροπλάνα πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Τσὰν Γκάϊ Σέκ. Τὰ ἀεροπλάνα ἐξεφορτώθηθαν εἰς Χόνγκ Κόνγκ καὶ ἐκεῖθεν ἀπεστάλησαν εἰς Χανκόου.

Ὁ στρατάρχης Καβίλια, εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀρχηγῶν τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον εἰς διάλεξιν ἐνώπιον στρατιωτικοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκροατηρίου ὑπεστήριξεν ὅτι «ἡ Ἰαπωνία ἐπιδιώκει τὸν ἐκπολιτισμὸν τῆς Κίνας».

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1937

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατ' ἐκδοθέντα πίνακα τοῦ Γραφείου Προστασίας Καπνοῦ, εἰς ὅλας τὰς καπνοπαραγωγικὰς περιφερείας τῆς Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, ἐκαλλιεργήθησαν κατὰ τὸ 1937 ἐν συνόλῳ 69.090 στρέμματα, παρῃχθησαν δὲ ἐν συνόλῳ 9.028.781 ὀκάδες καπνῶν διαφόρων εἰδῶν.

Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν ἐκαλλιεργήθησαν 51.742 στρέμματα καὶ παρῃχθησαν 20.421.902 ὀκ. καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην ἐκαλλιεργήθησαν 21.352 στρέμματα καὶ παρῃχθησαν 5.272.610 ὀκάδες.

ΟΙ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣΣΧΟΛΑΣ ΕΦΕΔΡΩΝ

Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου ὁρίζεται ὅτι εἰς τὰς σχολὰς ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν εἰσάγονται ἄνευ ἐξετάσεων καὶ ἐκπαιδεύονται μόνον στρατεύσιμοι ὑπέχοντες ὁλόκληρον τὴν ὑποχρέωσιν θητείας καὶ συγκεντροῦντες τὰ ἀπαιτούμενα δι' ἀξιωματικὸν ἠθικὰ καὶ λοιπὰ προσόντα. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἀναλογία τῶν δι' ἕκαστον ὅπλον ἢ ὑπηρεσίαν ἀναγκαιούντων ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ὁρίζεται ἑκάστοτε κατὰ κλάσιν διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἧς καθορίζονται καὶ αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐπιλογὴν καὶ κατανομὴν αὐτῶν ἀναλόγως τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν. Ἡ διάκρεια τῆς φοιτήσεως εἰς τὰς σχολὰς εἶνε ἐννεάμηνος.

Η ΣΠΟΡΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Λόγῳ τῶν δυσμενῶν καιρικῶν μεταβολῶν, αἵτινες ἐπῆλθον κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ἡ σπορὰ ὑπελείφθη εἰς πολλὰ σημεῖα. Κατόπιν τούτου ὁ διευθυντὴς τῆς Γεωργίας μετέβη εἰς τὴν περιφέρειαν Θεσσαλίας ἵνα συνενοηθῇ μετὰ τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν σπορὰν ὀψίμων καλλιεργειῶν. Ἀπεφασίσθη κατόπιν τούτου ἡ σπορὰ τῆς ποιότητος «τριμῆνι» εἰς τὰς ἐκτάσεις αἵτινες δὲν ἐσπάρησαν καὶ ἐκείνας αἵτινες «ἔκοψαν».

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ Γ' ΡΑΪΧ

Η ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὰ τελευταῖα ἐν Γερμανίᾳ γεγονότα προσείλκυσαν τὴν προσοχὴν τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς γερμανικῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Ἰδιαιτέρως οἱ κύκλοι τοῦ Σίτυ ἠσχολήθησαν μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Γερμανίας καὶ ἐκφράζουν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὰς ἐπιτυχίας τοῦ Ραϊχ, παρὰ τὰς τρομακτικὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει τοῦτο.

Ἡ ἀπορρόφησις τῆς ἀνεργίας, λέγουν, ἀποτελεῖ γεγονὸς τετελεσμένον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων κατῆλθεν ἀπὸ ἑπτὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ἰανουαρίου 1933 εἰς ἥμισυ ἑκατομμύριον καὶ σήμερον τοὺς ἡγέτας τοῦ Γ' Ραϊχ ἀπασχολεῖ μᾶλλον τὸ πρόβλημα τῆς ἐλλείψεως ἐργατικῶν χειρῶν. Δὲν πρέπει ὅμως, τονίζουν οἱ αὐτοὶ κύκλοι, νὰ παραβλέπεται τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀπορρόφησις αὕτη ἐπετεύχθη διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας, διὰ τοῦ συστήματος τῶν στρατοπέδων ἐργασίας, διὰ τῆς δημιουργίας μὴ παραγωγικῶν βιομηχανιῶν καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀντιοικονομικῶν ὀρυχείων, τὰ ὁποῖα οὐδεμία ἄλλη χώρα θὰ ἐτόλμα νὰ ἐκμεταλλευθῇ. Ἐὰν, λέγουν οἱ "Αγγλοι ἐμπειρογνώμονες, τοιαῦτα μέτρα ἐτίθεντο εἰς ἐφαρμογὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικήν, δὲν θὰ εἶχεν ἐμφανισθῇ ποτὲ ἐκεῖ πρόβλημα ἀνεργίας.

Ἀξιοθαύμαστος ἐπίσης εἶνε ἡ αὔξησις τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος τῆς Γερμανίας. Ἡ ἀξία τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς τὸ 1937 ἀνῆλθεν εἰς 75 δισεκατομμύρια μάρκα, ἔναντι 37 δισεκατομμυρίων τοῦ 1932, πλησιάσασα τὰ 82 δισεκατομμύρια τοῦ 1929. Οἱ αὐτοὶ ὅμως κύκλοι παρατηροῦν ὅτι κατὰ μέγα μέρος ἡ αὔξησις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκφούρτης» ἀνεγνώριζε τελευταίως ὅτι «ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης κατὰ τὸ 1937 φέρει τὴν κρατικὴν σφραγῖδα. Βεβαίως, συνεχίζει, αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις δὲν ἔλειψαν ἴσως δὲ καὶ νὰ ηὔξησαν, ἀλλ' ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐπαιξε μικρότερον ρόλον ἀπὸ τὸ τετραετὲς σχέδιον». Παρατηρεῖται ἐπίσης ὅτι ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης ηὐξήθη κυρίως εἰς τὴν παραγωγὴν μέσων παραγωγῆς καὶ ὄχι μέσων καταναλώσεως».

Ἐσημειώθη ἀφ' ἑτέρου σημαντικὴ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον τὸ 1937 ἀνῆλθεν εἰς 68,5 δισεκατομμύρια μάρκα ἔναντι 45,2 τοῦ 1932. Οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι ὅμως παρατηροῦν ὅτι τὰ κέρδη ἔναντι τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου παραμένουν πάντοτε χαμηλά. Οὕτω τὰ κέρδη κατὰ τὸ ἔτος 1936—37 ἀνῆλθον ἐν Γερμανίᾳ εἰς 5,1 % ἐνῷ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔφθασαν τὰ 15,6%.

Παρατηρεῖται ἐπίσης ταὐτοχρόνως ὅτι ἐμειώθη σημαντικῶς ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν ἀνωτέρων εἰσοδημάτων. Οὕτω, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς Ράϊχσμπανκ, ἡ τιμὴ τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1933 ηὐξήθη κατὰ 28 %, τῶν ἀποικιακῶν κατὰ 25,2 %, τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων πρώτων ὑλῶν κατὰ 22,7% καὶ τῶν προϊόντων προς χρῆσιν τῆς καταναλώσεως κατὰ 24,2%. Γενικῶς, κατὰ τὴν ἐπίσημον γερμανικὴν ἔκθεσιν, ἡ τιμὴ τῶν τροφίμων ηὐξήθη κατὰ 10,8% καὶ τῶν ἐνδυμάτων κατὰ 20,5%. Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ κρέατος, ἡ ὁποία ὑπερέβη τὰ 40% ἔναντι τοῦ 1932—1933. Ταὐτοχρόνως τὰ ἡμερομίσθια ηὐξήθησαν μόνον κατὰ 7 %, ἐνῷ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἡ αὔξησις ἔφθασεν τὰ 20—25 %.

Σημαντικὴ ἐπίσης ὑπῆρξεν ἡ αὔξησις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐν Γερμανίᾳ, φθάσασα εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀποδοτικότητος τοῦ γερμανικοῦ ἐδάφους. Τὸ γερμανικὸν ἰνστιτοῦτον οἰκονομικῶν παρατηρήσεων ἔγραφεν εἰς τὴν τελευταίαν ἔκθεσίν του: «Πᾶσα περαιτέρω αὔξησις τῆς παραγωγῆς προσκρούει εἰς διαρκῶς αὐξανόμενα ἐμπόδια, διότι, καταβληθείσης ἤδη μεγάλης προσπαθείας διὰ τὴν τόνωσιν τῆς παραγωγῆς, πᾶσα συμπληρωματικὴ προσπάθεια εἰς τὴν γεωργίαν κατὰ τὸν νόμον τῆς φθινούσης ἀποδοτικότητος τοῦ ἐδάφους —θὰ ἐπιφέρῃ μείωσιν τῆς ἀποδόσεως. Πᾶσα, λοιπόν, αὔξησις τῆς ἀποδόσεως θὰ κοστίζῃ περισσότερον». Τὸ αὐτὸ φαινόμενον τῆς ἐξωθήσεως τῆς παραγωγικότητος μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ σημείου παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Οἱ κύκλοι τοῦ Σίτυ, κατόπιν τούτου, ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι τόσον ἡ ἀγγλικὴ ὅσον καὶ ἡ ἀμερικανικὴ ἀγορὰ θὰ εἶνε διατεθειμέναι νὰ παράσχουν βοήθειαν εἰς τὴν γερμανικὴν οἰκονομίαν, πάσης ὅμως τοιαύτης προσπαθείας πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ πλήρης ἐκκαθάρισις τῶν πολιτικῶν ζητημάτων.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΘΑ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΘΗ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΡΩΜΗ, 19. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὸ πρακτορεῖον Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Τουρκίας ἀναχωρεῖ εἰς Λονδῖνον ὅπως διαπραγματευθῇ δάνειον πέντε ἑκατομμυρίων λιρῶν, τὸ ὁποῖον θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πενταετοῦς σχεδίου ἐκβιομηχανήσεως τῆς Τουρκίας.

ΜΕΤΡΑ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ «ΣΙΔΗΡΑΣ ΦΡΟΥΡΑΣ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς μεταδίδει ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ἐνετάθησαν τὰ μέτρα ἐναντίον τῶν ἡμιστρατιωτικῶν ὀργανώσεων. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ κλείνῃ τὰ ξενοδοχεῖα, λέσχας καὶ ἄλλα κέντρα συνεδριάσεως τῶν ἐν λόγῳ ὀργανώσεων. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ συμμετοχὴ εἰς αὐτὰς δημοσίων ὑπαλλήλων. Παρέχεται ἡ ἐξήγησις ὅτι τὰ μέτρα στρέφονται ἰδίως ἐναντίον τῶν ὀργανώσεων τῆς «Σιδηρᾶς φρουρᾶς».

ΤΑ ΕΒΡΑΪΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΪΧ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ ἡμιεπίσημον ἐθνικοσοσιαλιστικὸν ὄργανον «"Αγκριφ» ἱδρυθὲν ὑπὸ τὸ ὄρος Γκαϊμπελς, ζητεῖ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν λῆψιν «δραστικῶν μέτρων διὰ τὴν διάλυσιν ὅλων τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἑβραϊκῶν καταστημάτων λιανικῆς πωλήσεως». Πρὸς τοῦτο συνιστᾷ ὅπως αἱ ἰδιωτικαὶ Τράπεζαι καὶ τὰ Ταμιευτήρια παράσχουν πιστώσεις εἰς ἀξιοπίστους 'Αρίους ἐπιθυμοῦντας ν' ἀγοράσουν ἑβραϊκὰς ἐπιχειρήσεις. Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ εἶνε τὸ πρῶτον μακρᾶς σειρᾶς μέτρων, διὰ τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν ἐφημερίδα, θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πλήρης καὶ ὁριστικὴ ἀπομάκρυνσις τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Γερμανίας. Πιστεύεται ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ ἐκκαθαρισθοῦν ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι μέτοχοι Τραπεζῶν.

Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΡΩΜΗ, 19. ('Αθην. Πρακτ.).— 'Αγγέλλεται ἐκ Λονδίου ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν προτίθεται ἐν καιρῷ εἰρήνης νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατιωτικὴν θητείαν ἐν 'Αγγλίᾳ.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΠΛΟΥΜ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. ('Αθ. Πρακ.). — Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Ἱπποκτρεῖον πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων ὅτι κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Λιμπερτέ», ὁ κ. Μπλοὺμ πρόκειται νὰ παραιτηθῇ τῆς ἡγεσίας τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος διὰ λόγους ὑγείας.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν προεκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν 8 λοχαγῶν ἢ ὑπολοχαγῶν τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὴν 1ην τάξιν τῆς σχολῆς ἐφαρμογῆς μηχανικοῦ «τιμῆμα τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως». Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἀρχίσῃ τὴν 23ην Μαΐου τρέχοντος ἔτους. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσι καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς σχολῆς προβλεπόμενα προσόντα λοχαγοὶ καὶ ὑπολοχαγοὶ τοῦ μηχανικοῦ δέον νὰ ὑποβάλωσι τὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου 1938.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν ἀνεφέρθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Σιδηροδρόμων ὅτι συνεχίζονται αἱ μελέται διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς 'Αθηνῶν—Κηφισιᾶς καὶ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Μαΐου.

Ἡ Ἑταιρεία ὑπολογίζει ὅτι ἐντὸς τοῦ θέρους τὰ ἔργα θὰ προχωρήσωσι σημαντικῶς, ὥστε ἡ παράδοσις τῆς γραμμῆς νὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένης προθεσμίας.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ

Βάσει συμβάσεως ὑπογραφείσης μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἡ τελευταία εἰσήγαγε κατόπιν τῶν διενεργηθέντων διαγωνισμῶν 4.000 τόννους ἀραβοσίτου, ὁ ὁποῖος διενεμήθη εἰς τὰς διαφόρους ὀρεινὰς περιφερείας.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ Τ[illegible] Ο ΑΠΟ ΑΕ